

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/2950/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122456932
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122456932.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BARTRANZ, s.r.o., 331/0, 044 73 Buzica, IČO: 36 181 153, zast.: JUDr. Jozef Širotník, Hviezdoslavova 1018/0, 075 01 Trebišov, IČO: 17 149 151, proti povinnému: N. I. G., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX T. XXX, zast.: LÖWY & LÖWY s. r. o., Slowackého 56, 821 04 Bratislava - Ružinov, IČO: 47 236 230, o vymoženie 22 241,3 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Stanislav Polák so sídlom exekútorského úradu Moyzesova 5, 949 01 Nitra, IČO: 37 852 167, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 247EX 1079/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči výroku I. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 30Ek/2950/2022 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 31.01.2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti vo výške 205,89 EUR, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 31.01.2023 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. V odôvodnení rozhodnutia, aplikujúc ustanovenia § 5a ods. 1, § 58 ods. 1, § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5, § 61l ods. 3, § 61n ods. 1 písm. d/, § 61n ods. 1 písm. e/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie, podaný v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, je nedôvodný. Exekučným titulom v predmetnej exekúcii je podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 14Co/107/2019 zo dňa 26.06.2022, vykonateľný dňa 27.09.2022, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému náhradu škody vo výške 22.241,30 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8, 5 % ročne z dlžnej sumy 22.241,30 EUR od 31.05.2008 do zaplatenia. Vo vzťahu k tvrdeniu povinného o podaní dovolania spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti vyšší súdny úradník uviedol, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti exekučnému titulu nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie, nakoľko podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu a teda podanie dovolania a návrh na odklad vykonateľnosti nezakladá odklad vykonateľnosti ex offo (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19. 05. 2004). Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa. Pri ďalšom postupe by musel súd prihliadať aj na to, že odklad vykonateľnosti má len dočasný charakter. Z tohto dôvodu aj ďalší procesný postup musí zodpovedať jeho dočasnosti, a preto nie je bez ďalšieho dôvodom na to, aby vyhovel návrhu na zastavenie exekúcie. Nakoľko predmetný exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a povinný nepreukázal jeho zrušenie, resp. odloženie jeho vykonateľnosti, mal vyšší súdny úradník za to, že exekúcia sa vedie na základe spôsobilého exekučného

titulu (formálne aj materiálne vykonateľného) a nie sú tu dôvody, pre ktoré by mala byť zastavená. Vyhlásenie povinného o tom, že je v dôchodkovom veku a nevykonáva žiadnu činnosť, nie je dôvodom na zastavenie exekúcie súdom, nakoľko nespĺňa zákonné podmienky na zastavenie exekúcie ustanovené v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Súdny exekútor po začatí exekúcie s odbornou starostlivosťou vykonáva potrebné úkony na zistenie majetku postihnuteľného exekúciou. V prípade, že sa súdnemu exekútorovi nepodarí do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, vydá v súlade s § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku upovedomenie o zastavení exekúcie. V súčasnom štádiu exekúcie nie je daný dôvod na takýto postup. Vzhľadom k tomu, že v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie neboli preukázané žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, vyšší súdny úraník návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný podľa ustanovenia § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol (I. výrok). O trovách rozhodol tak, že oprávnený, ktorý mal v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie úspech, si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, preto mu nárok nepriznal (II. výrok).

2/ Proti výroku I. rozhodnutia podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorou žiadal rozhodnutie zrušiť alebo exekúciu zastaviť a povinnému priznať nárok na náhradu trov v rozsahu 100%. Súd podľa neho nesprávne rozhodol o nespĺnení podmienok pre zastavenie exekúcie, najmä nesprávne vyhodnotil, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný a pri rozhodovaní postupoval v rozpore so základnými princípmi Exekučného poriadku. Napadnuté rozhodnutie považoval, čo do odôvodnenia, za nepreskúmateľné, keďže sa v ňom súd nevysporiadal so zásadnými námietkami, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie. Právo na spravodlivý súdny proces je významným elementom a súčasťou právnej kultúry každého štátu, ktorý uznáva demokratické hodnoty. Jeho základný rámec je koncipovaný v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, konkrétne v čl. 6 ods. 1 a na vnútroštátnej úrovni primárne v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Základný rámec právnej úpravy pre náležitosti odôvodnenia súdnych rozhodnutí v civilnom konaní, upravuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Za nepreskúmateľné považoval najmä konštatovanie súdu o nedôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie, keďže súd pri rozhodovaní nezohľadnil rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré sa týkajú možnosti odkladu vykonateľnosti exekučného titulu a to s ohľadom na podané dovolanie a návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia. Súd nezohľadnil, aký stav by mohol nastať v prípade ak nevyhovie návrhu na zastavenie exekúcie a následne by zo strany Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho došlo k odkladu vykonateľnosti a následne aj zrušenia rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Ak by nastala vyššie uvedená situácia prebiehala by exekúcia voči povinnému na základe exekučného titulu, ktorého vykonateľnosť bola buď odložená, alebo na základe exekučného titulu, ktorý bol zrušený, čím by sa strany exekučného konania dostali do stavu právnej neistoty. Súd vôbec nezobral v úvahu okolnosti osobitného zreteľa a to, existenciu hrozby vzniku nenapraviteľnej alebo ťažko napraviteľnej ujmy, ktorá môže vzniknúť, resp. by vznikla, ak by došlo k výkonu rozhodnutia napadnutého dovolaním a následky tohto výkonu by už nebolo možné reštituovať. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval napadnuté rozhodnutie za arbitrárne, nedostatočne odôvodnené, ktoré výrazným spôsobom zasahuje do princípu právnej istoty. Okrem toho sa exekučný súd vôbec nezaoberal skutočnosťami ktoré povinný vo svojom návrhu uviedol, a to vadami a nedostatkami exekučného titulu, ktoré vymedzil povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, ku ktorému priložil aj samotné dovolanie. Exekučný súd sa obmedzil len na strohé konštatovanie, že povinný nepreukázal zrušenie exekučného titulu, resp. odloženie jeho vykonateľnosti, a preto sa exekúcia vedie na základe spôsobilého exekučného titulu (formálne aj materiálne vykonateľného) a nie sú tu dôvody, pre ktoré by mala byť zastavená. Takéto odôvodnenie považoval povinný za arbitrárne a nedostatočné a naplňajúce znaky prílišného formalizmu, ktoré vedie až k zásahu do princípu právnej istoty. S poukazom na vyššie uvedené je tak zrejmé, že sťažnosťou napadnuté uznesenie, je čo do odôvodnenia na mnohých miestach zmätočné a nepreskúmateľné a tým výrazným spôsobom zasahuje do princípu právnej istoty.

3/ K sťažnosti povinného sa vyjadril oprávnený tak, že súd jasne, prehľadne a zrozumiteľne odôvodnil svoje rozhodnutie. Vyhovením návrhu povinného by došlo k absurdnej situácii. Exekúcia by bola zastavená pred tým, než by sa rozhodlo o dovolaní a v prípade, že Najvyšší súd SR by dovolanie odmietol alebo zamietol, oprávnený by musel opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie, pričom by napríklad stratil poradie pri nehnuteľnostiach zabezpečených exekučným záložným právom. Pri pripustení, že podanie dovolania je dôvodom zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku,

potom by každý povinný mohol podať dovolanie a súd by musel vždy zastaviť exekúciu. Pritom exekučný súd nie je oprávnený ani povinný skúmať obsah dovolania. Na ochranu povinného slúži práve odklad vykonateľnosti exekučného titulu, o ktorom môže rozhodnúť iba najvyšší súd v rámci dovolacieho konania. Poukázal i na nález Ústavného súdu SR, ÚS 60/04 z 19.05.2004. Vzhľadom k uvedenému navrhol sťažnosť povinného zamietnuť a zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania od povinného.

4/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

7/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8/ Podľa § 243p ods. 2 Exekučného poriadku v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa postupuje podľa doterajších predpisov.

9/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sudca poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Aj vzhľadom na skutočnosti uvádzané povinným v sťažnosti sudca nad rámec odôvodnenia rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka dopĺňa nasledovné.

10/ Povinný v sťažnosti zotrvával na svojom názore, že podané dovolanie je dôvodom zastavenia exekúcie, pričom mal za to, že vyšší súdny úradník rozhodol nesprávne a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. S názorom povinného sa však sudca nestotožnil, pretože odôvodnenie napadnutého uznesenia obsahuje jednoznačné a správne závery (s poukazom na konštantnú judikatúru - nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004), že podanie dovolania voči exekučnému titulu nie je dôvodom zastavenia exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Správnosť takých záverov potvrdzuje i aktuálne platná rozhodovacia prax ústavného súdu (napr. IV. ÚS 73/2023). Zákonodarcu výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, no z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premičanie, nedostatok hmotnoprávnej legitímácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie

exekúcie zrejme, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. S určitosťou však medzi ne nemožno zaradiť podanie dovolania voči právoplatnému a vykonateľnému rozsudku, a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok konania pred dovolacím súdom. Pokiaľ by dovolací súd dovolanie zamietol, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné, čo by malo za následok neprimeraný zásah do práv oprávneného, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom. Až v prípade, že by výsledkom konania dovolacieho súdu bolo rozhodnutie, ktorým by bolo dovolaniu vyhovené, t.j. exekučný titul by bol zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, avšak nie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, ale podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu). Z uvedeného dôvodu len samotné podanie dovolania nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu. Preto naďalej platí, že v zmysle § 228 CSP je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu záväzné pre strany, ako aj pre všetky orgány verejnej moci, vrátane exekučného súdu. V exekučnom konaní (tak ako v každom civilnom procese v zmysle čl. 6 základných princípov CSP) platí, že účastníci majú rovné postavenie, a teda zákon chráni záujmy účastníkov stojacich na strane povinného rovnako ako záujmy účastníkov stojacich na strane oprávneného. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13.07.2000 sa „výkon vykonateľného rozhodnutia súdu musí považovať za integrálnu súčasť súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, inak záruky, ktorými toto ustanovenie v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy SR vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne“. Oprávnený, v prospech ktorého už bola exekúcia nariadená, a ktorý disponuje vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ktorého vykonateľnosť nebola dovolaním odložená (povinný takú skutočnosť nepreukázal) má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

11/ Aj keď sa povinný bránil tvrdeniami, že dovolanie podal spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, samotné podanie takého návrhu nie je dôvodom zastavenia exekúcie. V prípade, že by skutočne došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (preukázanie tejto skutočnosti je na povinnom, nakoľko je to v jeho záujme), v rovine exekučného konania by sa to prejavilo vydaním upovedomenia o odklade exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku zo strany súdneho exekútora (práve odklad exekúcie z dôvodu odloženia vykonateľnosti exekučného titulu je tým inštitútom, ktorého účelom je počas stavu neistoty, či je vykonávané rozhodnutie spôsobilým exekučným titulom, „pozastavenie“ exekúcie), pričom počas odkladu exekúcie súdny exekútor nevykonáva úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho exekúcii. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu však spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie, nezakladá jej trvalú a definitívnu neprípustnosť.

12/ Súd nemohol pri rozhodovaní o návrhu povinného prihladiť ani na námietku, že existuje hrozba vzniku nenapraviteľnej ujmy, ak by došlo k výkonu rozhodnutia a následnému zrušeniu exekučného titulu v dovolacom konaní a následky tohto výkonu by už nebolo možné reštituovať. Taká situácia bola v čase rozhodovania o sťažnosti len hypotetická, nebolo možné ju subsumovať pod ustanovenie § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, preto nepredstavovala dôvod na zastavenie exekúcie. V súvislosti s tvrdením povinného o nemožnosti navrátenia do predošlého stavu možno len okrajovo dodať, že zásada zákazu restitutio in integrum v exekučnom konaní v platnom znení Exekučného poriadku zakotvená nie je (pred 01.04.2017 bola upravená v § 61 Exekučného poriadku). Podľa predchádzajúcej právnej však túto zásadu nebolo možné interpretovať tak ako to uvádzal povinný. V zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 85/2013 zo dňa 09.04.2014 ustanovenie § 61 Exekučného poriadku svojou úpravou zákazu restitutio in integrum v exekučnom konaní sleduje iný účel a prioritizuje zásadne ochranu dobromyseľnosti tretej osoby, napr. vydražiteľa a nemôže sa dotýkať hmotnoprávných vzťahov vzniknutých z bezdôvodného obohatenia, pre vznik ktorého je bez významu, či bolo plnené dobrovoľne alebo na základe núteného výkonu rozhodnutia.

13/ V súvislosti s námietkou povinného, že exekučný titul má (procesné) vady, ktoré sú mu vytýkané v dovolaní (arbitrážnosť, nepreskúmateľnosť, porušenie princípu predvídateľnosti rozhodnutia, nemožnosť povinného vyjadriť sa k použitiu ustanovenia § 441 OZ), súd dodáva, že takou námietkou sa nemôže súd v exekučnom konaní zaoberať, preto ani nemal dôvod vyšší súdny úradník zaujať akékoľvek stanovisko k dôvodom dovolania. Exekučný súd je povinný rešpektovať právoplatné rozhodnutia

orgánov verejnej moci, inak povedané, exekučný súd nemá oprávnenie exekučný titul vecne preskúmať. Exekučný súd si nemôže prisvojovať postavenie odvolacieho súdu, pretože by sa tým nezákonným spôsobom fakticky rozširovala pôsobnosť opravných konaní, ktorých účelom je v rámci nachádzacieho konania preskúmať možné vecné pochybenie príslušného orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Obsahom rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že všetky vytykané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Vzhľadom na uvedené, neboli dôvody dovolania relevantné pre rozhodovanie súdu o návrhu na zastavenie exekúcie.

14/ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne dôvody sudca vyhodnotil sťažnosť povinného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu, sp. zn. 30Ek/2950/2022 zo dňa 31.01.2023 ako nedôvodnú a podľa § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

15/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

16/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

17/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

18/ Právny zástupca oprávneného, ktorý bol v sťažnostnom konaní úspešný, si v rámci vyjadrenia k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Keďže o trovách v súvislosti s návrhom povinného bolo rozhodnuté výrokom II. napadnutého uznesenia tak, že oprávnenému vyšší súdny úradník nárok na ich náhradu nepriznal, pričom oprávnený voči uvedenému výroku sťažnosť nepodal, rozhodoval sudca len o trovách sťažnostného konania. Vychádzajúc z predmetu exekučného konania (22 241,30 EUR), priznal sudca oprávnenému podľa §199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov náhradu trov konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 193,37 EUR a 12,52 EUR ako režijný paušál za rok 2023. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného vo výške 205,89 EUR priznané mu týmto rozhodnutím budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).